

2.	Објекти за промет хране (продавница, самопослуга – мини-маркет и супермаркет, драгстор и киоск)	од 2 до 5 узорака	tromјесечно
3.	Објекти за промет хране (самопослуга – макси-маркет и хипермаркет)	од 5 до 10 узорака	tromјесечно
4.	Средства за превоз хране	од 1 до 3 узорака	tromјесечно
5.	Ресторани и други објекти који послужују више од 500 готових оброка дневно	од 15 до 20 узорака	мјесечно
6.	Ресторани и други објекти који послужују од 200 до 500 готових оброка дневно	од 10 до 15 узорака	двомјесечно
7.	Ресторани и други објекти који послужују мање од 200 готових оброка дневно	од 5 до 10 узорака	tromјесечно
8.	Остали угоститељски објекти	од 2 до 5 узорака	tromјесечно
9.	Меснице	од 5 до 10 узорака	мјесечно
10.	Посластичарница	од 5 до 10 узорака	у периоду април – октобар мјесечно, а у периоду октобар – април једном у три мјесеца
11.	Објекти базена, сауна, салона за његу и уљепшавање, фризерских салона, салона у којима се пружају услуге тетоважа и пирсинга (енгл. piercing), велнес центрима	од 1 до 3 узорака	tromјесечно
12.	Здравствене установе – организационе јединице са високим степеном ризика (интензивна њега, неонатолошка њега, третман опекотина, трансплантација, кардиохирургија, неурокхирургија, васкуларна хирургија, ортопедија, трауматологија, микробиологија, хемодијализа, онкологија и хематологија)	од 2 до 5 узорака	tromјесечно
13.	Објекти у области васпитања и образовања (играонице, рођендаонице, вртићи, школе)	од 2 до 5 узорака	tromјесечно
14.	Објекти у области социјалне заштите – за смјештај лица	од 1 до 3 узорака	tromјесечно

1599

На основу члана 97. став 3. Закона о шумама (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 75/08 и 60/13) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде доноси

П РА В И Л Н И К**О ИЗМЈЕНАМА ПРАВИЛНИКА О УСЛОВИМА И НАЧИНУ ЗАМЈЕНЕ ШУМА И ШУМСКОГ ЗЕМЉИШТА У СВОЈИНИ РЕПУБЛИКЕ****Члан 1.**

У Правилнику о условима и начину замјене шума и шумског земљишта у својини Републике (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 106/11 и 19/14) у члану 3. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Приједлог искључиво може поднијети корисник шума и шумског земљишта у својини Републике.”.

Члан 2.

У члану 4. у ставу 2. у тачки г) бришу се запета и ријечи: “уколико је подносилац приједлога корисник шума и шумског земљишта у својини Републике”.

Члан 3.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 12.06-052-7720/14
31. октобра 2014. године
Бања Лука

Министар,
Др **Стево Мирјанић**, с.р.

1600

На основу члана 82. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12) и члана 14. став 2. Уредбе о условима и критеријумима за додјелу намјенских средстава за развој туризма (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 31/12 и 78/14), министар трговине и туризма доноси

У П У Т С Т В О**О ИЗМЈЕНИ И ДОПУНИ УПУТСТВА О ПРАВИЛИМА БОДОВАЊА ПРОЈЕКТА**

1. У Упутству о правилима бодовања пројекта (“Службени гласник Републике Српске”, број 48/12) у тачки 3. у алинеји другој послје ријечи: “производа” додају се ријечи: “уколико програм у оквиру којег се дати производ финансира то захтијева”.

2. У тачки 3.3. у алинеји другој ријечи: “и његовог значаја са становишта развоја појединих облика туризма” бришу се.

3. Ово упутство ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 14-01-09-2-2948/14
17. октобра 2014. године
Бања Лука

Министар,
Манда Ибришагић Хрстић, с.р.

Комисија за хартије од вриједности Републике Српске

На основу члана 260. став 1. тачка д), члана 87. став 1. тачка б) и члана 226. Закона о тржишту хартија од вриједности (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 92/06, 34/09, 30/12, 59/13 и 108/13), Комисија за хартије од вриједности Републике Српске, у поступку ванредне контроле над берзанским посредником Адвантис брокер а.д. Бања Лука, на сједници одржаној 10.10.2014. године, доноси сљедеће

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Изриче се јавна опомена берзанском посреднику Адвантис брокер а.д. Бања Лука.

Број: 01-62-2271-12/14
10. октобра 2014. године
Бања Лука

Предсједница
Комисије за хартије
од вриједности РС,
Мира Поткоњак, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број АП 4553/11, рјешавајући апелацију **Неђе Тешановића**, на основу члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став 2 тачка б), члана 59 ст. 1 и 2 и члана 62 став 1 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 22/14 и 57/14), у саставу:

- Валерија Галић, предсједница,
- Миодраг Симовић, потпредсједник,
- Сеада Палаврић, потпредсједница,
- Мато Тадић, судија,

- Мирсад Ђеман, судија и
 - Златко М. Кнежевић, судија,
 на сједници одржаној 17. септембра 2014. године, д о н и о ј е

ОДЛУКУ О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Усваја се апелација Неђе Тешановића.

Утврђује се повреда права на правично суђење из члана П/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у односу на почетак тока затезне камате.

Укида се Пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 П 030292 11 Гж од 14. октобра 2011. године. Предмет се враћа Окружном суду у Бањој Луци, који је дужан да по хитном поступку донесе нову одлуку, у складу са чланом П/3е) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Налаже се Окружном суду у Бањој Луци да, у складу са чланом 72 став 5 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, у року од три мјесеца од дана достављања ове одлуке обавијести Уставни суд Босне и Херцеговине о предузетим мјерама с циљем извршења ове одлуке.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и у "Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине".

Образложење

I - Увод

1. Неђо Тешановић (у даљем тексту: апелант) из Бање Луке, којег заступа Заједничка адвокатска канцеларија Десимира и Желимира Кевца из Бање Луке, поднио је 29. новембра 2011. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) против Пресуде Окружног суда у Бањој Луци (у даљем тексту: Окружни суд) број 71 0 П 030292 11 Гж од 14. октобра 2011. године и Пресуде Основног суда у Бањој Луци (у даљем тексту: Основни суд) број 71 0 П 030292 04 П од 2. фебруара 2011. године.

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Окружног суда, Основног суда и "Сарајево осигурања" д.д. Сарајево (у даљем тексту: тужени) затражено је 29. маја 2014. године да доставе одговоре на апелацију.

3. Окружни суд је доставио одговор 9. јуна 2014. године, тужени 10. јуна 2014. године а Основни суд 18. јула 2014. године.

III - Чињенично стање

4. Чињенице предмета које произиласе из апелантових навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на сљедећи начин.

5. Пресудом Основног суда број 71 0 П 030292 04 П од 2. фебруара 2011. године дјелимично је усвојен апелантов тужбени захтјев и обавезан тужени да му на име накнаде материјалне штете исплати 3.101,32 КМ са законском затезном каматом почев од 2. фебруара 2011. године (дан доношења пресуде) до исплате, те да му накнади трошкове поступка у износу од 2.358,00 КМ, све у року од 30 дана. Пресудом је одбијен дио тужбеног захтјева за накнаду штете преко досуђеног износа. У образложењу је наведено да је на основу доказа прецизираних у пресуди утврђено да се 22. септембра 2004. године на путу Добој-Зеница, у мјесту Шије, догодила саобраћајна несрећа у којој су учествовали Бобан Тимотије, који је управљао возилом "пежо 306", чији су подаци прецизирани у пресуди и које је апелантова својина, и Елведин Сејдиновић, који је управљао возилом "опел кадет", чији су подаци прецизирани у пресуди, које је осигурано код туженог, да се несрећа догодила у тренутку када је возач апелантовог возила непрописно претицао два возила а возач "опел кадет" скретао без истакнутог знака за скретање усљед чега је апелантово возило ударило у то возило на начин прецизиран у пресуди, због чега је и настала материјална штета, да је у прекршајном поступку возач апелантовог возила проглашен кривим за несрећу и кажњен новчаном казном, као и да је возач "опел кадет" закључно вансудско поравнање са "Нешковић осигурањем", код којег је осигурано апелантово возило, у вези са штетом која је приликом несреће настала на његовом возилу. Даље, наведено је да је на основу вјештачења вјештака саобраћајне струке утврђено да су саобраћајној несрећи допринијели возачи оба аутомобила, и то у односу 50%:50%, јер је возач апелантовог аутомобила започео претицање без показивача а да претходно није проверио да ли је претицање безбједно, а возач аутомобила "опел кадет" због тога што је обављао скретање без показивача а да претходно није проверио да ли је скретање безбједно. При томе је Основни суд навео да се одговорност за штету коју један другоме нанесе учесници саобраћајне несреће у случају удеса изазваног

моторним возилима у покрету просуђује према строгости саобраћајних правила којих су се ти учесници дужни да придржавају и према узрочном значају њиховог кршења, а да је одлучно питање при томе степен доприноса за насталу штету. С тим у вези, Основни суд је навео да, пошто је утврђено да је допринос у конкретном случају 50% напрема 50%, према мишљењу тог суда, у конкретном случају испуњен је услов за примјену одредаба члана 192 Закона о облигационим односима (у даљем тексту: ЗОО), односно у односу на одговорност туженог - одредаба члана 154 ст. 1 и 2 ЗОО у вези са чл. 173 и 177 став 3 истог закона. Имајући у виду наведено, као и висину утврђене штете, Основни суд је донио одлуку као у диспозитиву. На крају је наведено да је суд одлуку о трошковима поступка донио на основу члана 386 став 2 и члана 387 Закона о парничном поступку (у даљем тексту: ЗПП), те према Тарифи о наградама и накнади трошкова за рад адвоката, па су прецизирани трошкови по свакој појединачној радњи и утврђено да трошкови поступка у цјелини износе 3.920,00 КМ, те је наведено да сразмјерни "трошкови успјеху у парници износе 60%, односно 2.358,00 КМ" а апелантов вишак захтјева за накнаду трошкова је одбијен.

6. Против наведене пресуде и апелант и тужени су поднели жалбе Окружном суду, који је Пресудом број 71 0 П 030292 11 Гж од 14. октобра 2011. године (ставом 1) жалбу туженог дјелимично уважио и преиначио првостепену пресуду у дијелу одлуке о трошковима поступка, тако да је тужени обавезан да апеланту накнади трошкове поступка у износу од 1.995,00 КМ умјесто износа од 2.358,00 КМ, а у преосталом дијелу тужба је одбијена и првостепена пресуда потврђена у дијелу одлуке о главном захтјеву. Ставом 2 пресуде одбијена је апелантова жалба и првостепена пресуда потврђена у дијелу у којем је одбијен преостали дио апелантовог тужбеног захтјева за исплату износа накнаде штете преко досуђеног. Ставом 3 одбијен је апелантов захтјев за накнаду трошкова за састав жалбе, а ставом 4 одбијен је и захтјев туженог за накнаду трошкова за састав жалбе и одговора на жалбу. У образложењу је, између осталог, наведено да је неоснован апелантов жалбени навод да му је требало исплатити укупно насталу штету, а не само 50%, јер он нема никакве везе са возачем другог аутомобила од којег је тужени, према апелантовом наводу, требало у том случају да тражи регресну накнаду. У вези с тим, Окружни суд је истакао да је неспорно утврђено да се у конкретном случају ради о подијеленој одговорности оба возача у смислу одредаба члана 177 став 3 ЗОО, те да је, слиједићи то, накнаду штете и требало смањити, односно досудити сразмјерно доприносу апелантовог возила несрећи (члан 192 ЗОО). Окружни суд је истакао да је, супротно апелантовим наводима, допринос возача Тимотија Бобана релевантан за конкретан случај због тога што је уговором о осигурању обавезан уговорач осигурања да на начелима узајамности и солидарности удружује одређени износ у заједници осигурања, односно заједници ризика, а заједница се обавезује да, ако се деси догађај који представља осигурани случај, исплати осигурану или неком трећем лицу накнаду, односно уговорену своту или учини нешто друго. Наведено је да је неоснован и апелантов жалбени навод у односу на почетак тока затезне камате, јер, како је образложио Окружни суд, "апелант није доказао да је штету отклонио а од налаза вјештака израђеног 10. новембра 2010. године до дана пресуђења, 2. фебруара 2011. године, није протекао дужи временски период (четири мјесеца), па је одлука о досуђеној затезној камати правилна". Наведено је и да апеланту припадају трошкови поступка према трошковнику прецизираном у пресуди према којем укупни трошкови за нужне и потребне радње предузете у току поступка износе 3.325,00 КМ, те да, с обзиром на успјех у парници од 60%, апеланту припада право на трошкове у износу од 1.995,00 КМ, а не припадају му трошкови жалбеног поступка, јер није успио са жалбом. Имајући у виду наведено, Окружни суд је донио пресуду као у диспозитиву.

IV - Апелација

a) Наводи из апелације

7. Апелант сматра да му је оспореним пресудама прекршено право на правично суђење из члана П/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција) и право на имовину из члана П/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Кршење наведених права апелант види у произвољној примјени материјалног права. Апелант наводи да је материјално право произвољно примјенијено, јер му није, у складу са одредбама ЗОО, досуђена камата од дана настанка штете, него од дана пресуђења. Сматра да је материјално право произвољно примјенијено и због тога што су судови водили рачуна о доприносу Бојана Тимотије, јер његов допринос, према апелантовом мишљењу, уопште није релевантан, будући да су и Бојан Тимотија и други учесник несреће у односу на апеланта трећа лица која су му солидарно одговорна за штету због чега су му судови требали досудити накнаду целокупне штете, а тиме и пуне трошкове поступка, те упутити туженог да се накнадно регресира од Бојана Тимотије.

b) Одговор на апелацију

8. Окружни суд је навео да није дошло до кршења права на која се апелант позива и да апелацију треба одбити као неосновану.

9. Основни суд је навео да је поступак спроведен у складу са законом и да је због тога потребно апелацију одбити као неосновану.

10. Тужени је навео да је апелација неоснована и да је треба *prima facie* одбацити.

V - Релевантни прописи

11. Закон о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ", бр. 29/78, 39/85 и 57/09, те "Службени гласник Републике Српске", бр. 17/93, 3/96, 39/03 и 74/04) у релевантном дијелу гласи:

Члан 174.

За штету од опасне ствари одговара њен ималац, а за штету од опасне дјелатности одговара лице које се њом бави.

Члан 176. став 1.

1) Умјесто имаоца ствари и исто као он, одговара лице коме је ималац повјерио ствар да се њом служи или лице које је иначе дужно да је надгледа а није код њега на раду.

Члан 177. ст. 2, 3. и 4.

2) Ималац ствари ослобађа се одговорности и ако докаже да је штета настала искључиво радњом оштећеника или трећег лица коју он није могао предвидјети и чије посљедице није могао избјећи или отклонити.

3) Ималац се ослобађа одговорности дјелимично ако је оштећеник дјелимично допринио настанку штете.

4) Ако је настанку штете дјелимично допринијело треће лице оно одговара оштећенику солидарно са имаоцем ствари а дужно је сносити накнаду сразмјерно тежини своје кривице.

Члан 178. ст. 1, 2. и 3.

1) У случају удеса изазваног моторним возилом у покрету који је проузрокован искључивом кривицом једног имаоца примјењују се правила о одговорности по основу кривице.

2) Ако постоји обострана кривица сваки ималац одговара за укупну штету коју су они претрпјели сразмјерно степену своје кривице.

3) Ако нема кривице ни једног имаоца одговарају на равне дијелове ако разлози правичности не захтијевају шта друго.

Члан 186.

Обавеза накнаде штете сматра се доспјелом од тренутка настанка штете.

Члан 189. ст. 1. и 2.

Оштећеник има право на накнаду обичне штете, тако и на накнаду измакле користи.

Висина накнаде штете одређује се према цијенама у вријеме доношења судске одлуке, изузев случаја кад закон наређује шта друго.

Члан 277.

Дужник који закасни са испуњењем новчане обавезе дугује по ред главнице и затезну камату по стопи утврђеној савезним законом.

VI - Допустивост

12. У складу са чланом VI/36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било којег суда у Босни и Херцеговини.

13. У складу са чланом 18 став 1 Правила Уставног суда, Уставни суд може разматрати апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме побија, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

14. У конкретном случају предмет оспоравања апелацијом је Пресуда Окружног суда број 71 0 П 030292 П Гж од 14. октобра 2011. године против које нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Затим, оспорену пресуду апелант је примио 15. новембра 2011. године а апелација је поднесена 29. новембра 2011. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 18 став 1 Правила Уставног суда. Коначно, апелација испуњава и услове из члана 18 ст. 3 и 4 Правила Уставног суда, јер не постоји неки формални разлог због којег апелација није допуштена, нити је очигледно (*prima facie*) неоснована.

15. Имајући у виду одредбе члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 ст. 1, 3 и 4 Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација испуњава услове у погледу допустивости.

VII - Меритум

16. Апелант побија наведене пресуде, тврдећи да су тим пресудама прекршена његова права из члана II/3е) и к) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

Право на правично суђење

17. Члан II/3 Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и слободе из става 2 овог члана, а она обухватају:

е) Право на правичан поступак у грађанским и кривичним стварима и друга права у вези са кривичним поступком.

18. Члан 6 став 1 Европске конвенције у релевантном дијелу гласи:

1. Приликом утврђивања грађанских права и обавеза или основности било какве кривичне оптужбе против њега, свако има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним, законом установљеним судом.

19. Уставни суд запажа да се предметни поступак пред редовним судовима односно на накнаду материјалне штете настале због саобраћајне несреће, дакле, да се тичао грађанских права и обавеза, те је због тога члан 6 Европске конвенције примјењив.

20. Апелант тврди да му је оспореним пресудама прекршено право на правично суђење због произвољне примјене материјалног права, јер су редовни судови утврдили да му припада само 50% накнаде штете због тога што је лице које је управљао његовим возилом у том проценту допринијело несрећи, јер су му камате досуђене од дана пресуђења а не од настанка штете и јер су му неправилно обрачунати трошкови поступка. С тим у вези, Уставни суд указује да, према пракси Европског суда и Уставног суда, задатак ових суда није преиспитивање закључака редовних суда у погледу чињеничног стања и примјене права (види, Европски суд, *Pronina* против Русије, одлука о допустивости од 30. јуна 2005. године, апликација број 65167/01). Наиме, Уставни суд није надлежан да супституише редовне судове у процјени чињеница и доказа, већ је уопштено задатак редовних суда да оцијене чињенице и доказе које су извели (види, Европски суд, *Thomas* против Уједињеног Краљевства, пресуда од 10. маја 2005. године, апликација број 19354/02). Задатак Уставног суда је да испита да ли је евентуално дошло до повреде или занемаривања уставних права (право на правично суђење, право на приступ суду, право на дјелотворан правни лијек и др.), те да ли је примјена закона била, евентуално, произвољна или дискриминациона.

21. Уставни суд се, дакле, према наведеноме ставу, може изузетно, када оцијени да је у одређеном поступку редовни суд произвољно поступао како у утврђивању чињеница, тако и у примјени релевантних позитивноправних прописа (види, Уставни суд, Одлука број АП 311/04 од 22. априла 2005. године, став 26), упустити у испитивање начина на који су надлежни судови утврђивали чињенице и на тако утврђене чињенице примјенили позитивноправне прописе. У контексту наведеног Уставни суд подсјећа и да је у више својих одлука указао да очигледна произвољност у примјени релевантних прописа никада не може водити ка правичном поступку (види Одлуку Уставног суда број АП 1293/05 од 12. септембра 2006. године, тачка 25 и даље). Стога ће Уставни суд у конкретном случају, с обзиром на питања која апелант проблематизује, испитати да ли су побијане одлуке засноване на произвољној примјени позитивноправних прописа.

22. У вези са апелантовим наводима да су редовни судови произвољно примјенили материјално право у односу на проценат надокнађене материјалне штете, истичући да му је требало досудити укупан износ материјалне штете, а не умањити га за допринос возача његовог возила, јер су, како апелант сматра, и тај возач и возач другог возила (који, такође, као ни возач апелантовог возила није сопственик возила којим је управљао) за апеланта трећа лица, Уставни суд запажа да је ове наводе апелант истицао и у току жалбеног поступка и да је Окружни суд о тим наводима дао аргументовано и јасно образложење. Наиме, редовни судови су образложили да је у конкретном случају за утврђивање висине накнаде штете битан допринос оба возача с обзиром на то да постоји њихова подијељена одговорност у омјеру од по 50%, те да апеланту као имаоцу возила (који за штету насталу на другом возилу одговара по основу објективне одговорности као сопственик опасне ствари без обзира на кривицу), у смислу члана 177 став 3 ЗОО, припада право на накнаду дијела штете, будући да ималац у таквом случају сноси, како је већ речено, дјелимичну одговорност за насталу штету. Имајући у виду чињенична утврђења редовних суда и релевантне одредбе ЗОО на којим су засноване оспорене одлуке, Уставни суд сматра да у наведеном образложењу нема ништа што би указивало да су редовни судови приликом одлучивања о висини накнаде материјалне штете која припада апеланту произвољно примјенили материјално право и да су образложила редовних суда у том погледу у складу са стандардима Европске конвенције.

23. С друге стране, у вези са наводима о произвољно досуђеној камати од дана пресуђења умјесто од дана настанка штете, Уставни суд подсјећа да је у својој пракси у низу предмета рјешавао чињенично и правно питање везано за почетак тока затезне камате (види, нпр., одлуке Уставног суда бр. АП 624/10 од 13. марта 2013. године,

АП 1433/06 од 13. септембра 2007. године, АП 1757/06 од 8. јула 2008. године, АП 3013/06 од 29. априла 2009. године, доступне на веб-страници Уставног суда www.ustavnisud.ba). У наведеним одлукама усвојен је став да се при одређивању накнаде материјалне штете затезна камата досуђује од дана настанка штете. Наиме, Уставни суд је, нпр., у Одлуци број АП 1757/06, став 43, истакао да је “[...] чланом 186 Закона о облигационим односима прописано да се обавеза накнаде штете сматра доспјелом од тренутка настанка штете. Даље, чланом 277 наведеног закона прописано је да дужник који закасни са испуњењем новчане обавезе дугује, поред главнице, и затезну камату. Стога, према мишљењу Уставног суда, иако наведеним члановима експлицитно није наведено од када се затезна камата досуђује при материјалној штети, ипак, из наведених законских одредаба произилази да би затезну камату у случају материјалне штете требало досудити од дана настанка штете”. Уставни суд у наведеним одлукама закључио је да је прекршено право на правично суђење из члана II(3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције због тога што су судови произвољно примјенили материјално право у погледу почетка тока законске затезне камате при досуђењу накнаде материјалне штете.

24. С обзиром на то да је и у конкретном случају апеланту досуђена накнада материјалне штете а да су му затезне камате досуђене од дана доношења првостепене пресуде, а не од дана настанка штете, Уставни суд се, умјесто посебног образложења ове одлуке у односу на почетак тока затезне камате, позива на образложење из Одлуке број АП 1757/06, јер се оно у цијелости може примјенити и на конкретан случај. Због наведеног, Уставни суд сматра апелантове наводе о произвољној примјени материјалног права у односу на почетак тока затезне камате основаним.

25. Због наведеног, Уставни суд сматра да је у конкретном случају дошло до кршења права на правично суђење из члана II(3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције усљед произвољне примјене материјалног права у односу на одлуку редовног суда о почетку тока затезне камате.

26. Имајући у виду све наведено, Уставни суд сматра да је, иако је утврдио да нема произвољности у примјени материјалног права у односу на одлуку о меритуму предмета, односно одлуку о главном захтјеву, односно иако је утврдио да постоји произвољност само у односу на дио одлуке у којем је одлучено о почетку тока затезне камате, узимајући у обзир садржину изреке оспорене пресуде Округног суда, цијелисходно укинути Пресуду Округног суда број 71 0 П 030292 11 Гж од 14. октобра 2011. године у цијелости и предмет вратити на поновни поступак Округног суда како би доносио нову одлуку у складу са чланом II(3е) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6 став 1 Европске конвенције. С тим у вези, Уставни суд истиче да се у овој одлуци неће бавити разматрањем апелантових навода о примјени права у односу на досуђење трошкова поступка, али сматра да је неопходно нагласити да овакво одлучивање, евентуално, може имати утјичаја и на висину досуђених трошкова поступка о чему Округни суд треба водити рачуна приликом доношења нове одлуке у поновном поступку.

Право на имовину

27. Апелант сматра да му је, због произвољне примјене материјалног права, прекршено и право на имовину. С обзиром на то да је Уставни суд, разматрајући питање кршења права на правично суђење, укинуо оспорену пресуду Округног суда и вратио је том суду на поновно одлучивање, Уставни суд сматра да нема потребе да разматра кршење права на имовину из члана II(3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

VIII - Закључак

28. Кршење права на правично суђење из члана II(3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције постоји када су редовни судови при одређивању накнаде материјалне штете затезну камату досудили од дана доношења првостепене пресуде умјесто од дана настанка штете, како је регулисано релевантним законским одредбама.

29. На основу члана 59 ст. 1 и 2 и члана 62 став 1 Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

30. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједница
Уставног суда БиХ,
Валерија Галић, с.р.

Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине

На основу члана 25. став (1) тачка е), члана 42. став (2), а у вези са чл. 12. и 14. Закона о конкуренцији (“Службени гласник БиХ”, бр. 48/05, 76/07 и 80/09), а рјешавајући по заједничкој Пријави концентрације привредних субјеката United Media S.à.r.l., 16-18, rue du Strasbourg, L - 2560 Луксембург, Велико Војводство Луксембург, и Grand Slam Group д.о.о., Данила Лекића 31, 11 000 Београд, Репу-

блика Србија, поднесеној путем адвоката Нихада Сијерчића, Трг дјече Сарајева 1, 71 000 Сарајево, запримљеној 12.5.2014. године под бројем: 04-26-1-11-III/14, Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине, на 96. (деведесет шестој) сједници, одржаној 25.9.2014. године, д о н и о ј е

ЗАКЉУЧАК

1. Одбацује се заједничка Пријава концентрације привредних субјеката United Media S.à.r.l., 16-18, rue du Strasbourg, L - 2560 Луксембург, Велико Војводство Луксембург, и Grand Slam Group д.о.о., Данила Лекића 31, 11 000 Београд, Република Србија, због неиспуњавања услова за пријаву, у смислу члана 14. став (1) Закона о конкуренцији.

2. Овај закључак биће објављен у “Службеном гласнику БиХ”, службеним гласницима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Конкуренијски савјет) је 12.5.2014. године под бројем: 04-26-1-11-III/14, запримио заједничку Пријаву концентрације (у даљем тексту: Пријава) привредних субјеката United Media S.à.r.l., 16-18, rue du Strasbourg, L - 2560 Луксембург, Велико Војводство Луксембург, и Grand Slam Group д.о.о., Данила Лекића 31, 11 000 Београд, Република Србија (у даљем тексту: United Media и Grand Slam Group или Подносиоци пријаве), које заступа адвокат Нихад Сијерчић, Трг дјече Сарајева 1, 71 000 Сарајево, којом привредни субјекат United Media намјерава стећи контролу куповином (...) власничких учешћа над привредним субјектом Grand Production д.о.о., Данила Лекића 31, 11 000 Београд, Република Србија (у даљем тексту: Grand Production).

Подносиоци пријаве су 13.5.2014.године поднеском број: 04-26-1-11-III/14 и 16.5.2014. године поднеском број: 04-26-1-11-2-III/14 доставили допуну Пријаве.

Конкуренијски савјет је након увида у достављену Пријаву утврдио да иста није комплетна и уредна, у смислу члана 30. став (1) Закона о конкуренцији (у даљем тексту: Закон) и чл. 9. и 11. Одлуке о начину доношења пријаве и критеријумима за оцену концентрација привредних субјеката (“Службени гласник БиХ”, број 34/10), те је затражио допуну актом број: 04-26-1-11-3-III/14 дана 28.5.2014. године на који су Подносиоци пријаве поднеском број: 04-26-1-11-4-III/14 дана 4.6.2014. године затражили продужење рока за доставу тражене документације. Конкуренијски савјет је захтјев оцијенио оправданим те је дана 5.6.2014. године одобрио додатно продужење рока актом број: 04-26-1-11-5-III/14. Актом број: 04-26-1-11-7-III/14 дана 7.7.2014. године и број: 04-26-1-11-9-III/14 дана 22.7.2014. године Конкуренијски савјет је упутно додатне захтјеве за допуном Пријаве и документације достављене уз Пријаву.

Подносиоци пријаве су предметну Пријаву допунили поднеском број: 04-26-1-11-6-III/14 дана 13.6.2014. године, поднеском број: 04-26-1-11-8-III/14 дана 10.7.2014. године, поднеском број: 04-26-1-11-10-III/14 дана 30.7.2014. године, као и поднеском број: 04-26-1-11-11-III/14 дана 5.8.2014. године.

Након комплетирања Пријаве, Конкуренијски савјет је дана 25.9.2014. године (акт број: 04-26-1-11-12-III/14) Подносиоцима пријаве издао Потврду о пријему комплетне и уредне Пријаве, у смислу члана 30. став (3) Закона.

Такође, Подносиоци пријаве су навели, у смислу члана 30. став (2) Закона, да је пријава концентрације поднесена тијелима за заштиту конкуренције Републике Црне Горе, Републике Македоније и Републике Србије те да су исти предметну концентрацију одобрили.

Конкуренијски савјет из Пријаве наводи сљедеће чињенице.

Пријава концентрације је поднесена у смислу члана 16. став (2) Закона.

1. Учесници предметне концентрације

Учесници предметне концентрације су привредни субјекти United Media S.à.r.l., 16-18, rue du Strasbourg, L - 2560 Луксембург, Велико Војводство Луксембург и Grand Production д.о.о., Данила Лекића 31, 11 000 Београд, Република Србија.

1.1. Привредни субјекат United Media - Подносилац пријаве

Привредни субјекат United Media S.à.r.l., 16-18, rue du Strasbourg, L - 2560 Луксембург, регистрован је у Луксембургу, под бројем Б 184939 дана 5.3.2014. године, у власништву је привредног субјекта Slovenia Broadband S.a.r.l. 5, rue Guillaume Kroll, L - 1882, Луксембург; а који је под контролом привредног субјекта Kohlberg Kravis Roberts & Co. L.P. 9 West 57th Street, Suite 4200, Њујорк, Њујорк 10019, Сједињене Америчке Државе (у даљем тексту: KKR).

Претежна регистрована дјелатност привредног субјекта United Media је емитовање ТВ канала.

У власништву привредног субјекта ККР, путем привредног субјекта Adria Serbia BidCo д.о.о., Београд, Република Србија је привредни субјекат Serbia Broadband – Српске кабловске мреже д.о.о., Булевар Зорана Ђинђића 8а, Београд, Република Србија, који је регистрован у Агенцији за привредне регистре Републике Србије под матичним бројем 17280554 (у даљем тексту: SBB).

Претежне регистроване дјелатности привредног субјекта ККР је тржиште капитала за компаније. У Босни и Херцеговини се бави дистрибуцијом ТВ програма (Спорт клуб, Ултра и Синеманија канали) путем телекомуникационих оператера.

1.1.1. Повезани привредни субјекти привредног субјекта ККР у Босни и Херцеговини

Повезани привредни субјекти привредног субјекта ККР у Босни и Херцеговини су:

- Telemach друштво за пружање услуга у области телекомуникација д.о.о. Сарајево, Џемала Биједића 216, Сарајево,

- ТЕЛЕКАБЕЛ друштво за пројектирање, изградњу и одржавање телекомуникацијских система д.о.о. Зеница, Штросмајерова 14, Зеница,

- Тотал ТВБХ д.о.о. за телекомуникације, Бања Лука, Иве Андрића 14, Бања Лука

- ADRIA NEWS д.о.о., Колодворска 12, Сарајево

- ADRIA NEWS BH PRODUCTION д.о.о., Колодворска 12, Сарајево

Подносиоци пријаве су навели да привредни субјекат ККР нема више власништво над привредним субјектом Таркетт С.А., те индиректно над привредним субјектом Галерија подова д.о.о. за трговину Бања Лука.

1.2. Привредни субјекат Grand Slam Group - Подносилац пријаве

Привредни субјекат Grand Slam Group д.о.о., Данила Лекића 31, 11 000 Београд, Република Србија, регистрован је 10.3.1996. године у Агенцији за привредне регистре Републике Србије, под матичним бројем 17136224, у власништву је физичких лица Фахрете Живојиновић (ЈМБГ: (...)), (...), Београд и Слободана Живојиновића (ЈМБГ: (...)),(...), Београд.

Претежне регистроване дјелатности привредног субјекта Grand Slam Group су велепродаја хране, пића и дехана.

Привредни субјекат Grand Slam Group нема регистрованих привредних субјеката у Босни и Херцеговини.

1.3. Привредни субјекат Grand Production - циљано друштво

Привредни субјекат Продукцијска и издавачка кућа Grand Production, Данила Лекића 31, 11 000 Београд, Република Србија је регистрован 30.10.1998. године у Агенцији за привредне регистре Републике Србије, под матичним бројем 17203495.

Привредни субјекат Grand Production је под заједничком контролом привредних субјеката Grand Slam Group и физичког лица Александра Поповића, (...), Нови Београд, Београд, Србија (матични број: (...)). Привредни субјекат Grand Slam Group тренутно поседује (...) учешћа у привредном субјекту Grand Production док је преосталих (...) учешћа у власништву физичког лица Александра Поповића.

Претежна регистрована дјелатност привредног субјекта Grand Production је снимање и издавање звучних записа и музике, као и емитовање свог ТВ канала под називом Гранд Народна Телевизија.

Привредни субјекат Grand Production је присутан на тржишту Босне и Херцеговине у продаји CD и DVD (пјевача који снимају за привредни субјекат Grand Production).

Повезано друштво привредног субјекта Grand Production је привредни субјекат International Health Products Co. д.о.о., Данила Лекића 31, Нови Београд, Београд, Република Србија (у даљем тексту: IHPC).

Претежне регистроване дјелатности привредног субјекта IHPC су неспецијализована трговина на велико дијететских производа, крема и чајева велелогеријама.

У Босни и Херцеговини привредни субјекат IHPC је присутан путем извоза својих производа индивидуалним купцима.

2. Правни оквир оцјене предметне концентрације

Конкуренијски савјет у поступку оцјене предметне концентрације примјенио је одредбе Закона, Одлуке о утврђивању релевантног тржишта ("Службени гласник БиХ", број 18/06 и 34/10), те Одлуке о начину подношења пријаве и критеријумима за оцјену концентрација привредних субјеката ("Службени гласник БиХ", број 34/10).

Конкуренијски савјет, у складу са чланом 43. став (7) Закона, при прорачуну укупних годишњих прихода учесника концентрације користио је критеријуме и стандарде Обавјештења Европске комисије о прорачуну укупног прихода у складу са Уредбом Савјета (ЕЕЗ) број: 4064/89 о контроли концентрације привредних субјеката.

3. Правни основ и облик концентрације

Правни основ предметне концентрације представља Меморандум о разумијевању који је закључен 14.2.2014. године између привредног субјекта SBB (купац) и привредног субјекта Grand Slam Group и физичког лица Александра Поповића (продавац).

Меморандум о разумијевању садржи озбиљну намјеру потписника да закључе уговор о купопродаји у вези са продајом (...) учешћа у привредном субјекту Grand Production, на основу кога ће привредни субјекат ККР (посредством свог повезаног привредног субјекта United Media) стећи контролу над привредним субјектом Grand Production.

Подносиоци пријаве су дана 10.7.2014. године доставили Уговор о купопродаји учешћа, који је потписан дана 25.4.2014. године између привредног субјекта Grand Slam Group, те физичког лица Александра Поповића као продаваца, привредног субјекта United Media као купца, те физичких лица Слободана и Фахрете Живојиновић.

Након спровођења предметне концентрације привредни субјекат ККР ће имати (...) власничких учешћа, привредни субјекат Grand Slam Group (...) и физичко лице Александар Поповић (...) власничких учешћа.

У складу са чланом 12. став (1) тачка б) Закона правни облик концентрације представља стицање контроле или доминантног утицаја једног привредног субјекта (привредни субјекат United Media) над другим привредним субјектом (привредни субјекат Grand Production), куповином већине акција.

4. Релевантно тржиште учесника концентрације

Релевантно тржиште, у смислу члана 3. Закона, те чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, чини тржиште одређених производа (услуга) које су предмет обављања дјелатности на одређеном географском тржишту.

Према одредби члана 4. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште производа обухвата све производе и/или услуге које потрошачи сматрају међусобно замјенивим с обзиром на њихове битне карактеристике, квалитет, намјену, цијену или начин употребе.

Према члану 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта релевантно тржиште у географском смислу обухвата цијелу или дио територије Босне и Херцеговине, на којој су тржишни конкуренти активни у продаји и/или куповини релевантног производа под једнаким или довољно уједначеним условима које то тржиште битно разликује од услова тржишне конкуренције на сусједним географским тржиштима.

С обзиром на наведено, а на основу утврђене претежне регистроване дјелатности привредног субјекта Grand Production, Конкуренијски савјет је утврдио да је релевантно тржиште производа/услуга предметне концентрације тржиште музичког издаваштва и снимања звука.

Релевантним тржиштем у географском смислу сматра се тржиште Босне и Херцеговине с обзиром на то да учесници концентрације своје приходе, између осталог, остварују продајом CD и DVD те наступима пјевача „Звезде Гранда“ на босанскохерцеговачком тржишту.

Слиједом наведеног, релевантним тржиштем предметне концентрације сматра се тржиште музичког издаваштва и снимања звука на подручју Босне и Херцеговине.

5. Обавеза пријаве концентрације

Обавеза пријаве концентрације привредних субјеката, у смислу члана 14. став (1) т. а) и б) Закона, постоји ако укупни годишњи приходи учесника концентрације остварени продајом робе и/или услуга на свјетском нивоу износе 100.000.000,00 КМ, по завршном рачуну у години која је претходила предметној концентрацији, и да укупан приход сваког од најмање два привредна субјекта, учесника концентрације, остварен продајом робе и/или услуга на тржишту Босне и Херцеговине износи најмање 8.000.000,00 КМ, или ако је заједничко тржишно учешће учесника концентрације на релевантном тржишту веће од 40,0%.

Укупни годишњи приходи привредних субјеката учесника концентрације (и њихових повезаних привредних субјеката) на дан 31. децембар 2013. године:

Табела 1.

	Grand Slam Group		Grand Production		IHPC	
	ЕУР	КМ	ЕУР	КМ	ЕУР	КМ
Свијет	(..)	(..)	(..)	(..)	(..)	(..)
Босна и Херцеговина	(..)	(..)	(..)	(..)	(..)	(..)

Извор: Подаци из пријаве *приход је остварен продајом CD и DVD и наступа пјевача „Звезде Гранда“ на тржишту Босне и Херцеговине.

Табела 2.

	KKR	
	ЕУР	КМ
Свијет	(..)	(..)
Босна и Херцеговина	(..)	(..)

Извор: подаци из Пријаве *приход обухвата приходе свих повезаних друштва привредног субјекта ККР.

Табела 3.

	SBB	
	РСД	КМ
Свијет	(..)	(..)

Извор: Подаци из пријаве.

Привредни субјекат United Media нема остварених прихода у 2013. години (основан у 2014. години).

Годишњи приход учесника концентрације представља укупан приход (без пореза на додату вриједност и других пореза који се директно односе на учеснике концентрације на тржишту Босне и Херцеговине), у смислу члана 9. тачка х) Одлуке о начину подношења пријаве и критеријумима за оцјену концентрација привредних субјеката.

Конкурентски савјет је утврдио (Табеле 1-3) да су учесници предметне концентрације испунили услов укупног годишњег прихода на свјетском тржишту, у смислу члана 14. став (1) тачка а) Закона, али нису испунили услов укупног годишњег прихода на тржишту Босне и Херцеговине, у смислу члана 14. став (1) тачка б) Закона, јер укупан приход привредног субјекта Grand Production

остварен продајом робе и/или услуга на тржишту Босне и Херцеговине износи мање од 8.000.000,00 КМ (Табела 1).

Такође, привредни субјекат Grand Production на тржишту Босне и Херцеговине остварио је приход искључиво продајом CD и DVD те наступима пјевача „Звезде Гранда“.

Будући да укупни годишњи приход сваког од учесника концентрације остварен продајом робе и/или услуга на тржишту Босне и Херцеговине износи мање од 8.000.000 КМ у 2013. години, те њихово заједничко тржишно учешће на релевантном тржишту није веће од 40,0% , исти нису били обавезни поднијети Пријаву.

6. Административна такса

Подносилац пријаве на овај закључак, у складу са чланом 2. тарифни број 108. тачка ц) Одлуке о висини административних такси у вези с процесним радњама пред Конкурентским савјетом (“Службени гласник БиХ”, бр. 30/06 и 18/11) дужан је да плати административну таксу у укупном износу од 1.000,00 КМ, у корист буџета институција Босне и Херцеговине.

7. Поука о правном лијеку

Против овог закључка није дозвољена жалба.

Незадовољна страна може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објављивања овог закључка.

(..) Подаци представљају пословну тајну.

Број: 04-26-1-11-14-П/14
25. септембра 2014. године
Сарајево

Предсједник,
Гордан Распудић, с.р.

САДРЖАЈ

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

- 1590 Одлука о прихватању задужења према Свјетској банци - Међународној банци за обнову и развој по Пројекту “Операција за развојне политике за пословно окружење” 1
- 1591 Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-2411/14 1
- 1592 Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-2409/14 2
- 1593 Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-2381/14 2
- 1594 Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-2382/14 2
- 1595 Правила пласмана средстава за подршку финансијском сектору, број: 04/1-012-2-2451/14 2

МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

- 1596 Правилник о Контном оквиру и садржини рачуна у Контном оквиру за привредна друштва, задруге, друга правна лица и предузетнике 4

МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА

- 1597 Правилник о полицијској опреми 31

МИНИСТАРСТВО ЗДРАВЉА И СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

- 1598 Правилник о критеријумима микробиолошке чистоће 33

МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ

- 1599 Правилник о измјенама Правилника о условима и начину замјене шума и шумског земљишта у својини Републике 35

МИНИСТАРСТВО ТРГОВИНЕ И ТУРИЗМА

- 1600 Упутство о измјени и допуни Упутства о правилима бодовања пројекта 35

КОМИСИЈА ЗА ХАРТИЈЕ ОД ВРИЈЕДНОСТИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

- Рјешење број: 01-62-2271-12/14 35

УСТАВНИ СУД БиХ

- Одлука о допутивости и меритуму, број: АП 4553/11 35

КОНКУРЕНЦИЈСКИ САВЈЕТ БиХ

- Закључак о одбацивању заједничке Пријаве концентрације привредних субјеката United Media S.à.r.l. Луксембург и Grand Slam Group д.о.о. Београд 38

ОГЛАСНИ ДИО 8 страна

